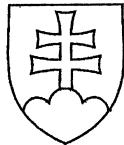

Rada pre vysielanie a retransmisiu Dobrovodčina 8, P.O.Box 155, 810 00 Bratislava 1	
03 -07- 2009	
Podacie číslo:	2765
Číslo spisu:	
Prílohy/filmy:	R20
Vybavujúci:	

Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 07.7.2009

Najvyšší súd Slovenskej republiky
dňa 30.7.2009 uznaal

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny Elexovej a členov senátu JUDr. Ing. Miroslava Gavalca a JUDr. Jany Zemkovej, PhD. v právnej veci navrhovateľa: **Slovenský rozhlas**, Mýtna 1, Bratislava, zastúpený PROCHÁZKA & PARTNERS, spol. s r.o., Záhradnícka 60, Bratislava, proti odporkyni : **Rada pre vysielanie a retransmisiu**, Kolárska 6, Bratislava, konajúc o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu odporkyne č. RP/22/2008 zo dňa 03.06.2008, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozhodnutie odporkyne č. RP/22/2008 zo dňa 03.06.2008 **r u š í** podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie.

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku vo výške 210,39 €.

Odôvodnenie

Odporkyňa rozhodnutím č. RP/22/2008 zo dňa 03.06.2008 uložila navrhovateľovi za porušenie povinnosti obsiahnutej v § 32 ods. 12 zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii a o zmene zákona č. 195/2000 Z.z. o telekomunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 308/2000 Z.z.) tým, že dňa 22.11.2007 odvysielal na

vysielacom okruhu Rádio Slovensko v programe *Dobrý deň, Slovensko* o cca 09:45 hod. informácie o koncerte R. Claydermana a o cca 10:49 hod. informácie o prípravku Ocuвite lutein, ktoré naplnili definíciu skrytej reklamy podľa § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z.z. a uložila sankciu – pokutu podľa § 64 ods. 1 písm. d/ v spojení s § 67 ods. 5 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. vo výške 50 000 Sk.

Proti predmetnému rozhodnutiu odporkyne podal navrhovateľ včas opravný prostriedok uvádzajúc, že Rada uplatnila sankčnú zodpovednosť v tomto prípade bez toho, aby pre jej uplatnenie boli splnené relevantné zákonné podmienky. Navrhovateľ namietal, že rozhodnutie odporkyne je nezákonné, z týchto dôvodov:

1. rozhodnutie o uložení sankcie vydala odporkyňa až po uplynutí lehoty stanovenej v § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z., keď prišlo k mánemu uplynutiu subjektívnej lehoty, t.j. lehoty šesť mesiacov odo dňa, keď sa Rada o porušení dozvedela. Navrhovateľ uviedol, že v tomto prípade podľa ústnych informácií nebola správa o monitorovaní vysielania odporkyňou vykonávaná na základe vyžiadaneho záznamu, ale na základe záznamu, ktorý si pre svoje potreby vyhotovila odporkyňa priamo z vysielania v jednotlivé monitorované dni. Monitorovací záznam tak bol odporkyni doručený v deň, keď si ho sama vyhotovila. Z tejto skutočnosti vyplýva, že odporkyňa sa o porušení zákonnej povinnosti, za ktorú bola napadnutým rozhodnutím navrhovateľovi uložená sankcia, dozvedela dňa 22.11.2007, t.j. v deň, keď si vlastnými nahrávacími zariadeniami vyhotovila záznam vysielania, ktorého súčasťou boli dotknuté reklamné informácie. V uvedený deň začala plynúť šesťmesačná lehota, v rámci ktorej mohla odporkyňa navrhovateľovi uložiť sankciu podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z.. Odporkyňa rozhodla v tomto prípade o uložení sankcie dňa 03.06.2008, čo je podľa navrhovateľa po uplynutí šesťmesačnej subjektívnej lehoty. Predmetná zákonná lehota je lehotou prekluzívnu, pričom na uplynutie prekluzívnych lehot je správny orgán povinný prihliadať z úradnej povinnosti, aj keď ich uplynutie nie je namietané.
2. Navrhovateľ ďalej namietal nesprávne právne posúdenie veci, zdôraznil, že z ustálenej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vyplýva, že pojmovými znakmi skrytej reklamy sú absencia jej označenia ako reklamy a úsilie skrývať, tajit svoj reklamný účel, pričom oba tieto znaky musia byť súčasne splnené. Podľa navrhovateľa však reklamné oznamenia, za ktorých odvysielanie dostal navrhovateľ pokutu, nespĺňali ani jeden z týchto znakov. Navrhovateľ sa nestotožnil s tvrdením

odporcu, že je bezpredmetné skúmať oddelenie reklamy od inej programovej služby, potom by bolo aj bezpredmetné skúmať, či je reklama skrytá alebo označená. Podľa navrhovateľa sa v tomto prípade odporkyňa v rozpore so skutkovým stavom veci, logikou ako aj judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, dopustila takého právneho posúdenia veci, z ktorého vyplýva, že označené a otvorené reklamné oznámenie je spôsobilé byť skrytou reklamou. Podľa navrhovateľa je teda okrem nedostatku právomoci daný dôvod pre zrušenie napadnutého rozhodnutia aj podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p. pre nesprávne právne posúdenie veci.

Na základe vyššie uvedených dôvodov navrhovateľ navrhol, aby po preskúmaní rozhodnutia odporkyne vyniesol Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok, v ktorom rozhodnutie odporkyne zo dňa 03.06.2008 č. RP/22/2008 ruší a vec vracia odporkyni na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

K podanému opravnému prostriedku sa písomne dňa 20.08.2008 vyjadriala odporkyňa uvádzajúc k bodu:

1. V súvislosti s kompetenciou Rady dohliadať na dodržiavanie povinností podľa zákona č. 308/2000 Z.z. vykonáva kancelária Rady monitoring konkrétnych programov, resp. iných zložiek programovej služby. Pre potreby oboznámenia Rady s určitým skutkovým stavom sa vypracuje monitorovacia správa, ktorá obsahuje prepis komunikátu pochádzajúceho z rozhlasového alebo televízneho vysielania a jeho stručnú analýzu. Po vyhotovení monitorovacej správy kancelária Rady v rámci pripravovania materiálov na zasadnutie Rady, resp. plnenia úloh spojených s činnosťou Rady, predloží na zasadnutí Rady danú správu. Monitoring určitého komunikátu môže byť iniciovaný doručením stážnosti alebo môže byť vykonávaný v rámci pravidelného kontrolného monitoringu. Správne konanie, predmetom ktorého je možné porušenie zákona č. 308/2000 Z.z., sa však a priori začína na podnet Rady a na účely skúmania začiatku plynutia lehoty teda nie je relevantný časový okamih doručenia stážnosti, pretože jej obsah nemusí nevyhnutne odôvodňovať začatie správneho konania.

Rada je názoru, že v tomto prípade monitorovacia správa č. 01/08/RO, ktorá bola vypracovaná dňa 29.01.2008 a následne posudzované rozhodnutie vydané dňa 03.06.2008, bolo vydané v subjektívnej šest' mesačnej lehote a nebola zo strany odporkyne zmeskaná. Skúmanie otázky kedy sa záznam vysielania dostal do

dispozičnej sféry odporkyne v súvislosti so začatím plynutia subjektívnej lehoty podľa § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. považuje odporkyňa za právne irelevantné. Odporkyňa disponuje nahrávacím zariadením, ktoré automaticky zaznamenáva určité programové služby vysielateľov s pravidelnou obmenou. Pre potreby vykonania monitoringu kancelária Rady v prípade potreby vyhotoví záznam vysielania z tohto záznamového zariadenia na bežný nosič. Vzhľadom na túto skutočnosť je nutné vyhodnotiť právny názor navrhovateľa, že subjektívna vedomosť o možnom porušení zákona sa zakladá na momente zaznamenania vysielania predmetného programu automatickým záznamovým zariadením, za neprimeraný. Rovnako sa odporkyňa nestotožnila s názorom navrhovateľa, že odporkyňa porušenie zákona odvysielaním predmetného programu predpokladala už na svojom zasadnutí dňa 23.10.2007. Rada na uvedenom zasadnutí iba interne nariadila programovému odboru svojej kancelárie vykonať priebežný kontrolný monitoring programovej služby navrhovateľa, čo je bežný postup pri vykonávaní kontrolnej pôsobnosti odporkyne súvisiacej s obsahovou reguláciou vysielania.

2. Napriek skutočnosti, že komunikát 1 bol na začiatku a na konci formálne oddelený od ostatného vysielania reklamy jinglom, nemohlo íst, vzhľadom na jeho obsah, o reklamný šot. Komunikát 1 neboli naviac zaradený do reklamného bloku. Obsahom komunikátu 1 bola súťaž o lístky na klavírny koncert. Súťaž bola súčasťou programu *Dobrý deň, Slovensko*, čomu nasvedčujú viaceré skutočnosti.

Komunikát 2 sa odlišoval formou aj obsahom od reklamy definovanej v § 32 ods. 1 cit. zákona, keďže išlo o rozhovor redaktora s lekárom. Témou rozhovoru bola vekom podmienená degenerácia makuly, pričom v závere bol propagovaný prípravok Ocuvite lutein, ktorý slúži ako prevencia proti tomuto ochoreniu. Pred komunikátom 2, ani po ňom sa o tejto téme v rámci predmetného programu nehovorilo. Komunikát 2 mal formu publicistického príspevku a z hľadiska formy nemohlo íst o reklamný šot v zmysle ust. § 32 ods. 3 cit. zákona. Keďže navrhovateľ je vysielateľom programovej služby na základe zákona, preto sa na neho nevzťahuje ust. § 35 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z.z., podľa ktorého vysielateľ s licenciou vysielajúci rozhlasovú programovú službu môže vysielať dlhšie reklamné oznámenie spracované do podoby programu informačného charakteru, ktorý podporuje predaj, nákup alebo nájom tovarov alebo služieb.

V ďalšej časti vyjadrenia odporkyňa uviedla kritériá, ktoré musia byť kumulatívne naplnené na to, aby mohlo íst o skrytú reklamu. Odporkyňa sa zameriava skôr na obsah odvysielaných komunikátov ako na skutočnosť, či uvedené komunikáty boli oddelené od ostatného vysielania reklamnými jinglami. Obsahovou dominantou komunikátu 1 bola telefonická súťaž o lístky na klavírny koncert a obsahovou dominantou komunikátu 2 boli informácie z oblasti medicíny informujúce o degenerácii makuly. Komerčné, resp. propagačné informácie boli v rámci uvedených komunikátov odvysielané sekundárne, iba ako skryté propagačné zmienky. Odporkyňa uviedla, že oddelenie reklamnými jinglami nie je pojmovým znakom reklamy, ale vyjadruje iba formu a spôsob jej vysielania v rámci programovej služby. Zjednodušene povedané, samotná prítomnosť reklamných jinglov nerobí z oddeleného komunikátu reklamu a súčasne ich absencia nie je pojmovým znakom skrytej reklamy. Pripravením interpretácie navrhovateľa by bolo možné považovať za reklamu akýkoľvek príspevok publicistického programu s primárne informačnou hodnotou, ktorý by bol oddelený od ostatného obsahu daného programu reklamnými jinglami a ktorý by obsahoval nejakú komerčnú alebo propagačnú zmienku. Podľa názoru odporkyne takáto nesprávna interpretácia zákona je založená na bezobsažnom právnom formalizme, ktorým by bolo možné príslušné ustanovenia o zaraďovaní reklamy obchádzať a nebol by naplnený účel zákona č. 308/2000 Z.z.. Odporkyňa považuje argumentáciu navrhovateľa primárne za zmätočnú, námetky navrhovateľa považuje z hľadiska preskúmavania zákonnosti napadnutého rozhodnutia za bezpredmetné.

Vzhľadom na vyššie uvedené má odporkyňa za to, že právne posúdenie skutkového stavu, na ktorom je založené napadnuté rozhodnutie, je vecne správne a vychádza z dlhodobej aplikačnej praxe odporkyne ako aj zo súvisiacej rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a navrhla Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, aby rozhodnutie odporkyne č. RP/22/2008 zo dňa 03.06.2008 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd vecne príslušný na konanie podľa § 246 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 64 ods. 5 zákona č. 308/2000 Z.z. a § 250l ods. 1 O.s.p. a nasl. preskúmal opravným prostriedkom napadnuté rozhodnutie odporkyne ako aj konanie, ktoré rozhodnutiu predchádzalo, a to v rozsahu dôvodov uvedených v opravnom prostriedku a podľa § 250q ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, že napadnuté rozhodnutie odporkyne zrušil a vec

vrátil odporkyni na ďalšie konanie (§ 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p.).

Podľa § 32 ods. 12 zákona č. 308/2000 Z.z. v znení účinnom ku dňu 22.11.2007 vysielanie skrytej reklamy a skrytého telenákupu sa zakazuje.

Podľa § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z.z. skrytá reklama a skrytý telenákup na účely tohto zákona je slovná alebo obrazová informácia o tovare, službe, obchodnom mene, ochrannej známke, prípadne o činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb v programe, ak vysielateľ túto informáciu v rámci programu zámerne využíva na reklamné účely, čím môže uviesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu alebo za inú protihodnotu.

Podľa § 64 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi Rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Podľa § 67 ods. 5 písm. a/ Rada uloží pokutu vysielateľovi rozhlasovej programovej služby od 15 000 Sk do 1 500 000 Sk, ak porušil podmienky na vysielanie reklám a telenákupu.

Podľa § 64 ods. 3 zákona č. 308/2000 Z.z. Rada o uložení sankcie rozhodne do šiestich mesiacov odo dňa, keď sa o porušení povinnosti podľa odseku 1 dozvedela, najneskôr však do jedného roka odo dňa, keď bola povinnosť porušená.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa oboznámil s obsahom pripojeného administratívneho spisu č. 55-PgO/O-645/2008 ako aj s obsahom písomných podanií účastníkov založených v súdnom spise, vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vypočul zástupcov účastníkov konania a z obsahu uvedeného zistil tento stav veci:

V administratívnom spise odporkyne sa nachádza správa č. 01/08/RO o monitorovaní vysielania Slovenského rozhlasu, komunikátu *Dobrý deň, Slovensko* zo dňa 23.10.2007, 07.11.2007 a 22.11.2007. V úvode správy sa konštatuje, že monitoring troch vydaní programu Slovenského rozhlasu *Dobrý deň, Slovensko*, bol zrealizovaný na základe úlohy č. 07-18/952, ktorú Rada pre vysielanie a retransmisiu zadala programovému odboru na svojom zasadnutí dňa 23.10.2007. Na tomto zasadnutí zároveň Rada rozhodla rozhodnutím č. RL/105/2007, že Slovenský rozhlas porušil povinnosť ustanovenú v § 16 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. tým, že dňa 08.03.2007 o cca 10:45 hod. odvysiela v programe *Dobrý deň, Slovensko* informáciu o podnikaní zdravotných poist'ovní, v ktorých prezentoval jednostranné informácie a názory bez toho, aby zabezpečil všeestrannosť informácií a názorovú pluralitu v rámci vysielanej programovej služby. Súčasťou správy je aj podrobny monitoring vysielania *Dobrý deň, Slovensko* zo dňa 22.11.2007 v čase od 09:00 do 12:00 hod. s podrobnným prepisom vstupu, ktorý začína o 09:43:20 a končí 09:44:55, v ktorom moderátor vysielania informuje o koncerte pianista Richarda Claydermana. Ďalej sa tu nachádza podrobny prepis vysielania v čase od 10:49:29 končiaci 10:52:22, v ktorom moderátor komunikátu informuje o prostriedku Ocuvite lutein.

Skutkový stav, tak ako je opísaný v monitorovacej správe a ako tvorí súčasť napadnutého rozhodnutia odporkyne zo dňa 03.06.2008, neboli medzi účastníkmi sporný. Spornými zostáva otázka posúdenia uplynutia subjektívnej lehoty (§ 64 ods. 3 cit. zákona) a právne posúdenie veci, či v tomto prípade prišlo k porušeniu povinnosti ustanovenej v § 32 ods. 12 zákona č. 308/2000 Z.z..

V prvej spornej otázke senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dospel k záveru, že k uplynutiu subjektívnej lehoty na uloženie pokuty vysielateľovi rozhlasovej služby podľa § 64 ods. 3 neprišlo, keďže v tomto prípade Rada začala monitorovanie uvedeného programu Slovenského rozhlasu zo dňa 22.11.2007 v rámci úlohy, ktorú prijala Rada na zasadnutí dňa 23.10.2007. Na základe predmetnej úlohy monitorovala odporkyňa vysielanie Slovenského rozhlasu. Nahratý program sa skladuje minimálne 30 dní a v prípade pochybností Rady alebo na základe úlohy, ako v tomto prípade, príde k prepisu monitorovacieho programu. V tomto prípade prišlo k prepisu záznamov vysielania dňa 29.01.2008, tak ako to vyplýva z monitorovacej správy č. 01/08/RO, potom rozhodnutie, ktoré v tejto veci Rada vydala dňa 03.06.2008, bolo vydané v subjektívnej šesťmesačnej lehote. Subjektívna lehota v prípade, ak Rada monitoruje vysielanie z vlastného podnetu, začína plynúť dňom vyhotovenia

monitorovacej správy. Z tohto dôvodu námietka navrhovateľa v tejto časti podľa senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dôvodná nebola.

K druhej spornej otázke senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvádza, že v tomto prípade nebola odvysielaná skrytá reklama. K tomuto záveru dospel po tom, ako sa oboznámil s obsahom monitorovaného programu a zistil, že posudzované komunikáty dňa 22.11.2007 v časoch 09:43:20hod. a 10:49:29hod. začínali uvedením jingla reklama. Po ich ukončení bol program rovnako odvysielaný v prvom prípade o 09:44:55hod. a v druhom prípade o 10:52:22hod. jinglom reklama. Uvedeným označením vysielač rozhlasovej programovej služby oddelil vysielanie od vysielania reklamy. V tomto prípade uvedené šoty nenaplnili definíciu skrytej reklamy v zmysle § 32 ods. 13 zákona č. 308/2000 Z.z., najmä v tej časti, že vysielač uvedené informácie v rámci programu zámerne nevyužíval na reklamné účely. Podľa senátu v oboch prípadoch bol predmetný šot rozoznateľne a zreteľne oddelený od iných častí programovej služby a podľa názoru senátu spĺňal aj ďalšie kritérium ustanovené v § 34 ods. 1 zákona č. 308/2000 Z.z. o formách a spôsobe uvádzania reklamy telenákupu, teda že neboli zameniteľní s inými zložkami programovej služby.

Podľa názoru senátu odvysielanie uvedených šotov splňa charakter reklamného oznámenia v súlade s § 35 ods. 8 zákona č. 308/2000 Z.z., podľa ktorého vysielač vysielač aj rozhlasovú programovú službu môže vysielat dlhšie reklamné oznámenia spracované do podoby programu informačného charakteru, ktorý podporuje predaj, nákup, prenájom alebo nájom tovarov alebo služieb. Začiatok alebo koniec vysielania takého programu je vysielač povinný zreteľne oddeliť slovným upozornením na charakter tohto vysielania; na dlhšie reklamné oznámenia sa vzťahuju ustanovenia § 37 ods. 1. Aplikácia uvedeného ustanovenia je možná s použitím ust. § 35 ods. 9 zákona č. 308/2000 Z.z., keďže v tomto prípade ide o vysielača na základe zákona a zo znenia § 35 zákona č. 308/2000 Z.z. nevyplýva, že by aplikácia ustanovenia § 35 ods. 8 pre vysielača zo zákona, bola vylúčená.

Podľa senátu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v tomto prípade skrytá reklama vysielaná nebola, bola odvysielaná reklama, ktorá naplnila v oboch prípadoch znaky dlhšieho reklamného oznámenia.

Právne posúdenie danej veci tak, ako je obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí odporkyne je podľa názoru súdu právne nesprávne. Za skrytú reklamu je potrebné podľa

názoru senátu považovať reklamu, pri ktorej je náročné určiť, že vôbec ide o reklamu, pretože samotná, ako reklama označená nie je. Posudzované šoty preto nemohli byť skrytou reklamou, lebo v oboch prípadoch išlo o zreteľne označenú reklamu. V tejto časti sa senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z uvedených dôvodov nestotožnil s argumentáciou odporkyne, že aj označená reklama môže byť skrytou reklamou.

S poukazom na vyššie uvedené dospel senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k záveru, že v tomto prípade je potrebné rozhodnutie odporkyne zrušiť podľa § 250q ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. a § 250j ods. 2 písm. a/ O.s.p z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. a vec vrátiť odporkyni na ďalšie konanie.

Podľa § 250r O.s.p. ak súd zruší rozhodnutie správneho orgánu, je správny orgán pri novom prejednaní viazaný právnym názorom súdu.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 veta prvá O.s.p. tak, že priznal úspešnému navrhovateľovi nárok na náhradu trov konania. Navrhovateľ si uplatnil na náhradu trovy právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby, podanie žaloby zo dňa 24.07.2008 a účasť na pojednávaní súdu dňa 02.06.2009, v celkovej výške 143,85 €.

Súd priznal navrhovateľovi na náhradu tieto trovy právneho zastúpenia: opravný prostriedok podaný na súd dňa 24.07.2008, účasť na pojednávaní súdu dňa 02.06.2009, t.j. za dva úkony právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. c/, b/, vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, ďalej len vyhláška, vo výške podľa § 11 ods. 1 cit. vyhlášky účinnej do 31.05.2009, za úkon zrealizovaný v roku 2008 vo výške 1 466 Sk = 48,66 € a režijný paušál podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky 1x 6,30 € a za úkon zrealizovaný dňa 02.06.2009 vo výške podľa § 11 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení vyhlášky č. 209/2009Z.z. vo výške 1/6 výpočtového základu t.j. vo výške 115,90 € + režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 1/100 výpočtového základu, t.j. 6,95 €.

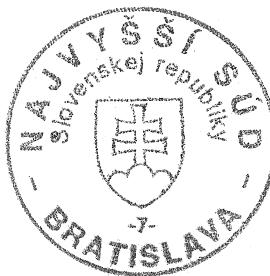
Daň z pridanej hodnoty bola priznaná podľa § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2204 Z.z. v znení účinnom do 31.05.2009, za úkon zrealizovaný v roku 2008 zo sumy 48,66€ a v znení vyhlášky účinnej od 01.06.2009 bola daň z pridanej hodnoty priznaná podľa § 18 ods. 3 zo základu 115,90+ 6,95€, (48,66+115,90+6,95=171,51x19%DPH =204,096), 204,096€ +6,30€

(režijný paušál z roku 2008, z ktorého nebola priznaná DPH, §18ods.3 vyhlášky v znení účinnom v roku 2008).

Trovy právneho zastúpenia boli navrhovateľovi priznané na náhradu celkovej výške **210,39 €.**

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave dňa 02.06.2009

**JUDr. Anna Elexová, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia:

Anna Koláriková *AKoláriková*